

Samenvatting preek Capelle-Schollevaar, 7 december 2008, 9.15 uur (2e Adventszondag)

Thema: 'Hoor! De sjofar!' n.a.v. Jozua 5: 13 – 6: 20 (kerntekst: vers 16) en Mattheüs 24: 27-31 en 44

1. Hoe kan de goede God opdracht geven de bewoners van Jericho om te brengen?

* In het boek Jozua wordt verteld hoe het volk Israël het beloofde land, Kanaän, veroverd. Van veel plaatsen, zoals Jericho, moet de bevolking gedood worden, in opdracht van God. Hoe kan dat, als je bedenkt dat God Zich in Jezus laat kennen als een genadig en liefdevol God?

* Die spanning kun je opheffen door de tekst te beschouwen als een menselijke mening uit het Israël van toen. Maar daarmee doe je geen recht aan de Bijbel als het geïnspieerde Woord van God (2 Timotheüs 3: 16).

* De sleutel ligt in Genesis 15: 13-16. God belooft Abraham dat zijn nakomelingen het land Kanaän zullen krijgen, maar pas nadat ze vierhonderd jaar zijn verdrukt in een vreemd land, want 'eerder is de maat van de ongerechtigheid van de Amorieten niet vol'. De verovering van het land is dus niet een soort ethnische zuivering omdat Israël dit land wil hebben en de inwoners daarvoor moeten wijken. Nee, God voert Zijn rechtvaardige oordeel uit, voor de inwoners van Kanaän is dit als het ware een vooruitgeschoven laatste oordeel. Als je vanuit dat oogpunt deze geschiedenis leest, vallen zeven puzzelstukjes op hun plaats.

2. De val van Jericho als voorbode van het laatste oordeel: zeven puzzelstukjes die op hun plaats vallen

2.1 *De Engel des HEREN.* Jozua ontmoet een man met een getrokken zwaard. Hij hoort niet bij Jericho en niet bij Israël, Hij is gekómen. Hij is de vorst van de hemelse legermachten, en Jozua moet voor Hem zijn schoenen uittrekken. Hij is de Engel des HEREN, die vaker in het Oude Testament voorkomt: in deze gestalte verschijnt God Zelf, misschien wordt met de Engel des HEREN Jezus bedoeld. 'Nú ben Ik gekomen!' zegt Hij. Zoals ooit Jezus opnieuw zal zeggen: 'Nú ben Ik gekomen!'

2.2 *De ark.* De Engel des HEREN geeft opdracht de ark om Jericho heen te dragen, zes dagen lang éénmaal, en op de zevende dag zevenmaal. De ark is de zichtbare troon van de onzichtbare God. Hij Zélf komt op bezoek, zoals Hij aan het eind Zélf zal komen!

2.3 *De ramshoorns (sjofarot).* Zeven priesters moeten voor de ark uitlopen met ramshoorns. Als op dit instrument wordt geblazen, betekent dat: 'Nu is God aan zet!' De sjofar wordt gebruikt om een heilige samenkomst bijeen te roepen aan het begin van een nieuw jaar (eerste van de zevende maand, begin van een nieuw religieus jaar, Leviticus 23: 14) en aan het begin van een Jubeljaar, waarin alle schulden worden kwijtgescholden (Leviticus 25: 9). Ook klonk ramshoorngeschal op de Sinaï, toen God Zich openbaarde (Exodus 19: 16). En inderdaad! Ook als Jezus terugkomt zal de sjofar klinken! Zie Mattheüs 24: 31 en 1 Korinthiërs 15: 52 en 1 Thessaloniëzen 4: 16. De vertaling 'bazuin' is gebrekkig, hier wordt zeker de sjofar bedoeld, zoals blijkt uit de vergelijking van Hebrëen 12: 19 met Exodus 19: 16.

2.4 *Zeven dagen, op de zevende dag zeven rondes.* Het lijkt een onnodige vertraging, waarom dit ritueel niet in één keer, maar in zeven dagen? God stelt Zijn oordeel uit, Hij is geduldig! En juist als het langer duurt, komt het aan op geloof voor de Israëlieten, en zal ook het ongeloof blijken van de mensen in de stad. Op het volmaakte moment, na zeven dagen en zeven rondes, doet God Zijn werk. Als wij ons afvragen waarom Hij niet ingrijpt, waarom Hij ons laat wachten als er nood en ellende is, dan is dit het antwoord: Hij heeft alle macht in handen, Hij voert de regie, maar Hij is geduldig!

2.5 *De muren storten vanzelf in.* Na de zeven rondes op de zevende dag, als de hoorns klinken en het volk juicht, storten de muren vanzelf in. Het is Gods werk, geen mensenhand komt eraan te pas. Het oordeel is Góds werk! Hij maakt scheiding tussen geloof en ongeloof. Als wij God hebben afgewezen, gaan we ten onder. Als wij ons in geloof hebben overgegeven aan Jezus Christus, ligt het beloofde land vóór ons.

2.6 *Rachab wordt gered.* Ook in Jericho kreeg iedereen de kans om de kant van de God van Israël te kiezen. De prostituee Rachab deed dat, door de twee spionnen van Israël te beschermen. Zijn vertrouwde op de HERE. God beloofde haar en spaarde haar leven. Gods hart staat open voor iedereen, zelfs voor een hoer uit een in- en inzondig volk! Zij krijgt zelfs een ereplaats en wordt één van de stammoeders van de Messias, Jezus (Mattheüs 1: 5). Ook nu is iedereen welkom bij Jezus!

2.7 *Rachab wordt tot zegen voor anderen.* Niet alleen Rachab wordt gered, ook haar familie en zelfs 'allen die in haar huis zijn' (Jozua 6: 17). Ieder in de stad die wilde kiezen voor Israëls God, kon bij Rachab terecht. Wat kan één mens voor veel mensen tot zegen zijn! Zo mogen ook wij mensen uitnodigen om mét ons Jezus te dienen!

3. Aan welke kant staan wij als de sjofar klinkt?

* Het is Advent, we leven toe naar de terugkomst van Jezus! Maar voordat Hij komt als Rechter, in macht en heerlijkheid, is Hij al gekomen als Redder, in nederigheid en weerloosheid. Hij kwam de eerste keer om Zijn tweede komst voor te bereiden, om ons te redden met het oog op het laatste oordeel.

* Voor de mensen in concentratiekamp Dachau betekende de bevrijding in 1945 iets heel verschillends. Voor de gevangenen betekende het de vrijheid en het leven, voor de bewakers betekende het het oordeel. Ook als de grote Bevrijder komt, Jezus Christus, betekent Zijn komst verlossing of oordeel. Hij heeft er alles voor over gehad, Zijn leven, om ons aan de goede kant te brengen. Daar is iedereen welkom!

* Staan wij aan de goede kant?! Nú is het de tijd om te kiezen! Hoor! De sjofar!

Om (samen?) over na te denken:

1. Wat leert deze geschiedenis u over het laatste oordeel?
2. Hoe weet je of je aan de goede kant staat?
3. De Rechter die komt, is de Redder die al gekomen is. Wat doet dat met u?

Reageren? Bel of mail: René van Loon, 010-442 6280, c.m.van.loon@freeler.nl